

ZIMA v Podskálí

Přečti si, jak vypadal zimní den malého Podskaláka Vaška a vyznač na mapě starého Podskálí trasu, kterou za den urazil. Zakroužkuj stavby, které jsou v příběhu zmíněny.

V dobách, kdy v Podskálí ještě stávaly malé plavecké domky a dřevařské ohrady a po prašných silnicích jezdily spíše koňské povozy než auta, hrávaly si podskalské děti nejraději na ulicích plných průlezů a zákoutí. Malý Vašek znal Podskálí jako své boty. Chodil do školy v Botičské ulici. Vždy po vyučování vyběhl ze školy, proběhl Plaveckou ulicí rovnou domů na Podskalskou třídu do domku „U Moklíčků“, kde již maminka chystala oběd. Vašek vždy zhltnul svou porci a honem zase ven. Bylo potřeba zanést oběd i tatínkovi. Tatínek přes léto plavil po řece dřevo na vorech, v zimě s ostatními plavci pomáhal těžit led z řeky. Zimu v Podskálí měl Vašek nejraději. Z domku seběhl rovnou na břeh, nazul brusle a už uháněl po zamrzlé řece k Výtoni, kde ho tatínek netrpělivě čekal. Od Výtoně se Vašek někdy pustil až k pilíři železničního mostu. Bylo to velké hrdinství, neboť led zde byl tenký a jen podskalské děti věděly, jak se nebezpečným místům obratně vyhnout. Udělal velký oblouk a vyrazil zpět, tentokrát až k Dřevné ulici. Sundal brusle a rozběhl se podél velkého skladu dřeva, kolem podskalské radnice, až do ulice Pod Slovany. Tam se to již hemžilo dětmi, nebylo totiž v Podskálí lepší klouzačky než na svahu pod Emauzským klášteřem.

